

DANKBARE HERINNERING AAN

DE HEER

Charles Jozef MISEREZ

echtgenoot van Aimée VAN DEN BOSSCHE

geboren te Sint-Martens-Lierde

op 29 januari 1904 en godvruchtig, omringd door zijn dierbaren, overleden in zijn woning

op 13 december 1995,

gesterkt door de ziekenzalving « in extremis ».

Oud-gemeenteraadslid

en oud-lid van de kerkraad.

Ineens gebeurt het. Zo doodgewoon is de dood. Ongedacht, onvoorzien. Allesomvattend, volkomen. Het laatste middagmaal. Een vader blaast zijn laatste adem uit. Kinderen zalven « in extremis ». Ziekenzalving is het laatste woord dat nooit eerder is gezegd, het laatste gebaar waarin het hele verleden aanwezig is verzwegen. Het zalven met zachte olie is een helend gebaar, uitdrukking van tedere zorg en liefde. Aimée, (klein)kinderen en geliefden wensen vader zalvend toe : « Je hebt alles mooi gedaan. Dat je sterkte ons tot zegen zij ». De huispepagaai van nonkel pater zaliger beaamt zwijgend. De rest is gemis dat dood van stilte is en nooit eerder is geleefd. Laten ster-ven is uit handen geven.

How precies en waarom het zo en niet anders is gebeurd ? Waarom op woensdagmiddag klokslag twaalf midden in een werkweek van de kinderen ? Er is geen antwoord. Je kan het sterven niet programmeren. Je kent dag noch uur. Het kan midden in de nacht of midden op de dag. Het kan gebeuren zonder afscheid, zonder groet voor onderweg, zonder uitleg wie of wat je tegemoet gaat. Is doodgaan de eenzaamste daad van heel je leven ? Kan sterven mooi zijn ? Misschien wel per hoge uitzondering. Zoals hier ?

« Zo zal ik dan worden stilaan een zich oudvoelend man... zo zal ik dan met wat schorre stem verhalen aan mijn kleinzoon over vroeger... en vragen naar mijn bril en zoeken naar mijn stok om op te steunen en zo » (Louis Paul Boon, Gedichten 1979). Jozef sleepte de jaren op zijn rug, buigzaam biddend naar de diepste grond of je open aankijkend met zachte ogen vanuit zijn luisterzetel bij de stoof. Hij is naar ieders wens gestorven op zijn erf in de armen van zijn geliefden met een knipoog naar de hemel. Vader heeft nu geen zorgen meer. Om niets. Geen zorgen meer om wat hij eet of zeggen moet. Geen zorgen meer over hoever nog te gaan en hoe moeilijk dit zou kunnen zijn. Geen zorgen meer om toekomst. Vader heeft alles welgedaan. Geen jota, geen puntje op de i ontbreekt aan de voltooiing van zijn leven. Het voorbeeld is gegeven. Sterkte die innerlijke rust geeft. Betrouwbaarheid die iedereen tot vriend maakt. Agressie ? Nooit ! Zachte goedheid ? Altijd ! Waar vind je nog zo'n man van nooit geweld ? Die nooit kwaad met kwaad vergeldt ? Jozef was goed voor mens en dier, voor moederaarde, voor het zaad en voor de oogst. Weet je nog zijn paardjes ?

Wie zou hij zelf danken, als hij nog danken kon ? En waarvoor ? Voor Aiméeken alleszins. Zijn geliefde. En Marcella. Iedereen weet dat zij het wakend, alziend en weldadig oog in huis is. Op elk moment. Dank ook alle kinderen. De kleinkinderen. De burenen en de vrienden. De kerk en het kerbestuur. De ere-voorzitter van de kerkraad van weleer is dankbaar heengegaan.

De families MISEREZ, VAN DEN BOSSCHE,

DE CREMER en MISEREZ,

danken U om uw aanwezigheid,

uw gebed en uw blijken van medeleven.

Druk. A. De Borre - Mincke - (055) 42 20 91